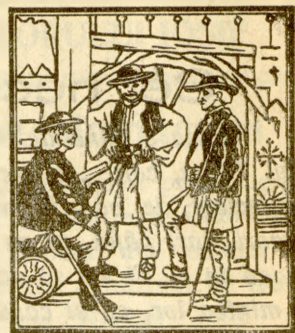

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

ORGAN AL „ASTREI“

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Pe-al nostru steag e scris unire!

Puterea și tăria cari fac dintr'un neam
o cetate nebiruită chiar în mijlocul celor mai
grele furtuni, este unirea tuturor fiilor lui
în același gând, în aceeași simțire și în a-
ceeași voință, în jurul aceluiaș steag de luptă.

Tăria neamului românesc în viforoasele
veacuri ale trecutului, îndepărtat și apropiat,
a fost unirea. Adevărul spus de poet: „Eu
ți-s frate, tu-mi ești frate, într'amândoi un
suflet bate“, poporul nostru l-a simțit și l-a
urmat totdeauna.

Unire e scris pe steagul nostru și de
când am intrat în noul războiu de apărare
a sfintei noastre moșii strămoșești și a nea-
mului ce-a muncit-o și apărât-o de aproape
două mii de ani.

Din darul lui Dumnezeu avem în jurul
cul să ne unim. Avem idealul nostru de drep-
tate națională întreagă, pentru biruința că-
reia cei mai buni fii ai noștri și-au dat și
azi viața cu vitejie, în admirația lumii întregi.

Avem un Monarh tânăr, curat, bun și
drept, pe M. S. REGELE MIHAI I, care va
face să nu mai fulgere însângerații, de din-
colo de moarte, spada celui alt Mihai, întâiul
întregitor al Daciei.

Avem pe Conducătorul Statului, omul în
inima căruia bate sufletul neamului întreg
setos de dreptate, — voința puternică și ne-
șovăitoare. Deviza Mareșalului Antonescu
este: „Nici o brazdă românească nu se uită“. *Basarabia și Bucovina au și fost aduse iar
la sânul sfânt al Patriei.*

Avem armata glorioasă a țării, care
prin eroismul și jertfele ei ne-a făcut nea-
mul cinstit și admirat în toată lumea.

Avem milioanele de brațe cari lu-
crează pământul și în toate uzinele și fa-
bricile, pentru ca armata să nu ducă lipsuri.

Avem datoria sfântă să fim uniți!
„Toți pentru unul și unul pentru toți!“
„Pe-al nostru steag e scris: Unire!“

Foaia Poporului

Bine ați venit, dragii făclieri ai neamului

Sibiului i-a revenit anul acesta cinstea de a găzdui
pe profesorii secundari din întreaga țară, întruniți la
congresul anual al Asociației generale.

Desbaterile congresului, care va dura două zile,
au început în ziua de Joi 29 Aprilie a. c. în prezența
d-lui Ioan Petrovici, Ministrul Culturii Naționale și al
Cultelor, care a venit din ajunul zilei, fiind găzduit la
I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae.

Solemnitatea s'a început printr'o slujbă religioasă
în Catedrala Mitropolitană, în prezența autorităților ci-
vile și militare și a numeroaselor delegații de profes-
ori secundari, veniți din diferitele părți ale țării.

În sala festivă a Prefecturii de județ s'a desfăș-
urat la orele 11 a. m. cuvântările festive, arătând-se
rostul congresului și misiunea corpului profesoral se-
cundar, pe umerii căruia apasă o grea răspundere în
vremurile de față.

Sibiul salută cu toată căldura sufletului său ospi-
taliu pe făclierii neamului.

Situația politică internațională

În ultima vreme au circulat fel de fel de știri
în legătură cu ținuta viitoare a Turciei.

Poziția strategică ocupată de această țară, precum
și unele declarații tot mai stăruitoare din tabăra an-
glo-americană au dat prilej la răspândirea diferitelor
presupuneri unele mai aproape de adevăr, altele mai
închipuie.

În săptămâna trecută a luat sfârșit călătoria în
Turcia a generalului Mailand Wilson, comandantul
suprem al forțelor aliate din Orientul-Apropiat, fapt
despre care am scris în numărul trecut al foii. Acest
șef militar a văzut pe conducătorii politici și pe gene-
ralii turci. La sfârșitul vizitei, la o conferință de
presă, Sir Maitland Wilson a declarat că discuțiile
sale din Turcia se împletesc pe firul întrevederilor
dela Casablanca și Adana. Intrucât la Adana s'a cer-
cetată problema referitoare la aprovizionarea Turciei
cu material de război, a fost necesare să se pună la
punct anumite amănunte care priveau ambele părți.

Din această vizită nu s'ar putea trage concluzii
în ceea ce privește un viitor apropiat, mai ales că de
curând în Turcia s'a declarat că este bine să se știe
că statul turc nu se amestecă în acest război, la care
nici nu are de gând să ia parte. Singura țintă a Tur-

ciei este de a-și asigura neatârnamarea și respectarea
actualelor fruntării.

În acelaș timp trebuie să facem pomenire de con-
vorbirile economice turco-germane și semnarea unui
acord privitor la schimburile de materii prime care
vor avea loc pe viitor, după cum trebuie amintit că la
sfârșitul săptămânii dl von Papen, ambasadorul ger-
man în Turcia a plecat cu avionul la Berlin pentru a
face un expozeu asupra situației. Se crede că dl von
Papen se reîntoarce la post la începutul lunii Maiu.

*

Privind situația unui alt stat neutru (Suedia) tre-
buie să pomenim de un articol apărut în ziarul englez
„Daily Express“, articol închinat Suediei. În acel ar-
ticol se scrie că situația de azi a Suediei este oare-
cum schimbată față de trecut și că în vara anului
1943 s'ar putea produce evenimente de o importanță
capitală pentru țara din peninsula scandinavă. Acor-
durile dintre Suedia și Germania referitoare la tran-
situl trupelor Reichului sunt sosite în Marea Bri-
tanie potrivit dreptului internațional și se pare
că deranjează într'o oarecare măsură politica engleză.

În articolul din „Daily Express“ se folosește un
limbaj destul de aspru atunci când se analizează pozi-
ția guvernului suedez și în special a primului ministru
Hanson. Faptul acesta dovedește sau că Marea Bri-
tanie voeste să-și schimbe politica față de Suedia,
sau că vrea să pipăie care ar fi atitudinea guvernului
din Stockholm în cazul unei debarcări anglo-ameri-
cane pe coasta Norvegiei. Răspândind știri că Ger-
mania ar încerca să trimită importante forțe în Fin-
landa, trecând pe teritoriul suedez, Londra se stră-
duiește să creieze în Suedia o atmosferă prielnică
deslănțuirii unui conflict între puterile Axei și Suedia.

Cu toate desmințirile date la Washington (capita-
la Statelor Unite), mutarea unei părți din legatia
americană din Finlanda la Stockholm (în Suedia) poate
fi socotită drept o constrângere îndreptată contra gu-
vernului finlandez pentru ca aceasta să-și schimbe
atitudinea. Rămâne de văzut în ce măsură această
activitate diplomatică și de presă a anglo-saxonilor
poate schimba situația actuală din statele nordice.

O apropiată întâlnire între Roosevelt și Stalin

Curcile politice din Washington (capitala Ame-
ricii) au lăsat să se înțeleagă că președintele Statelor
Unite, Roosevelt plănuiește o apropiată întâlnire cu Stalin.

După cât se mai spune președintele Roosevelt ar
dori ca întâlnirea cu Stalin să aibă loc în afara grani-
țelor Rusiei.

Este interesant de văzut dacă Stalin se va învoi
să iasă din granițele țării sale, pentru a se întâlni cu
președintele Statelor Unite. Deasemenea este interesant
de știut, unde se vor întâlni, totuși cei doi conducători
și mai ales ce anume vor pune la cale?...

*

În legătură cu cele de mai sus se află că în zi-
lele trecute vicepreședintele Statelor Unite, anume Wa-
lace a făcut o călătorie în regiunea Americii de Sud
unde a vizitat 7 State din acea regiune, întâlnindu-se
cu conducătorii lor.

Vicepreședintele Wallace a anunțat la reîntoarce
în Washington că nu peste mult timp va porni într'o
nouă călătorie tot în regiunea de sud a Americii.

Imnul „Astrei“

Pe cerul nostru înnoat
Stea mândră s'a ivit
Și iată s'a înviorat
Apus și Răsărit.

L'a ei lucire, frați Români,
Din somn vă deșteptați;
Voi inimile vă 'ncălziți
Și mintea luminați.

Deschideți larg ferești și uși
Să intre raza ei;
Primiți, cu drag, cerescul sol
Și 'n colțuri de bordei.

Ajungă veacuri de dureri,
De când voi suferiți
Și 'n întunec cufundați
Trisți soarta v'o jeliți!

De mândra stea călăuziți
Drum nou voi apucați
Și 'n gând și 'n doruri strâns uniți
Ursita v'o schimbați!

Menire 'naltă v'a urzit
În lume Domnul Sfânt!
Datori sunteți să vă 'mpliniți
Menirea pe pământ!

Iar Tu ce 'n ceruri de dureri,
Solie ne-ai trimis
Și-al tău izvor de mângăieri
Din nou ni l-ai deschis

Cu dreapta-Ți să ne ocrotești
Puternic Dumnezeu;
A noastră stea pe bolți cerești
Lucească 'a veci mereu!

Andrieu Bârseanu

Pe urmele Domnului

Cei necredincioși

Lumea e plină de oameni cari seamănă cu Apostolul Toma, cari „nu cred până ce nu văd”. De necredincioși, de oameni mărginiți sau încăpăținați ori mândri, cari până ce nu pipăie un adevăr, nu vor să creadă în el. Ei vor să vadă cu ochii lor, să înțeleagă cu mintea lor, ca și când ochii lor ar putea vedea tot ce este în lume, sau mintea lor ar putea înțelege toate, ca Dumnezeu.

Aceștia sunt oamenii cu inima seacă, uscată, în care virtutea și puterea credinței nu pot încolți. Oamenii cari nu se urnesc din loc decât atunci când pot pipăi folosul grabnic al unei fapte, folosul lor.

Dacă ne-am gândi mai adânc am vedea că fără de credință în ceea ce nu vedem, dar nădăjduim, nu putem trăi și nu putem savârși nimic bun în viață.

Când plugarul ară pământul, îl grapă și-l seamănă, el nu vede încă grâul ce va crește și va ajunge la seceriș, ci lucrează numai din credința și nădejdea că va avea ce secera. Poate veni o secetă, o grindină, să-i nlmicească toată zdroaba lui, dar aceasta nu-l împiedecă la anul să are și să samene din nou. Ce s'ar întâmpla dacă nu ar mal lucra? Ar muri de foame ei și toți al lui. Aici nimeni nu zice: nu cred până ce nu văd.

Părinții nu văd, nu cunosc nici unii viitorul copiilor lor. Poată să le moară de mic, sau feciorii juri, cum se întâmplă de multeori, și totuși care părinte nu-și îngrijește copiii zicând: pentru ce să mă necăjesc cu ei, căci poate vor muri? Numai nebunii. Părinții cuminiți își cresc copiii și se trudesesc cu ei în credința și nădejdea în ceea ce nu văd: că vor trăi și vor fi fericiți în luptă.

Care ostaș ar porni asupra dușmanului dacă n'ar crede și spera în ceea ce nu vede și nu știe: că e mai tare ca el, și va eși învingător? Cine ar sta împotriva răului, a păcatului, dacă nu ar crede și nădăjdui că-l va birui, deși adeseori păcatul e mai tare? Cine ar lupta împotriva nedreptăților din lume, dacă nu ar crede în ceea ce nu vede, anume că va birui nedreptatea?

Noi românii am ajuns la România mare fiindcă înaintea noastră, de sute de ani, au fost românii cari au crezut și au luptat pentru idealul național, deși n'au pipăit România mare, ci credeau numai în înfăptuirea lucrului nevăzut. Unde am fi azi dacă toți înaintașii noștri ar fi zis: până ce nu văd, nu cred? Cine s'ar fi jertfit pentru biruința dreptății românești? Căci cei necredincioși nu au mișcat nici un deget.

Mare adevăr a spus Mântuitorul Apostolului Toma: „Pentru că ai văzut, Toma ai crezut. Fericiți sunt însă cei ce nu au văzut și au crezut”.

Aceștia din urmă sunt aleșii lui Dumnezeu și ai neamurilor. Cei credincioși și plini de nădejde.

Părintele Ioan

Calendarul săptămânal

Luna Maiu

Sâmb. Dum.	1 Sf. Proroc Ieremia	2 M. Atenasie	SOARELE:
	Dum. a 2-a, a Tomii, gl. 1 v. 1		1. răs. 5 o. 11 m. ap. 7 o. 32 m.
Luni	3 M. Timoteiu		
Marți	4 (†) M-ța Pelaghia		11. răs. 4 o. 55 m.
Merc.	5 M. Irina		ap. 7 o. 44 m.
Joi	6 S. și dreptul Iov		
Vineri	7 M. Acație		
Sâmb. Dum.	8 (†) A. și E. Ioan	9 Prof. Isaia	

VREMEA (după calendarul de 150 ani). Dela: 1—4 senin, ploaie și bine; 5—9 nourează cu răcoare; 10—15 bine; 16—17 ploaie; dela 18—26 amestecat și căldură; 27 vânt și ploaie; 29—30 bine; 31 ploaie.

ZIUA are 14 ore — noaptea 10 ore.

PREVESTIRI DE TIMP. Roua de seara și răcoarea din Mai aduc fân și vin mult. Ploaia caldă din Mai înseamnă binecuvântare. Roiul din Mai prețuește ru car de mălai. Gândaci mulți vestesc an mănos. Maiu ploios — Iunie frumos. De e brumă între Sft. Gheorghe și Armindenii va bruma și între Sfinte Mării. Când sunt greeri mulți va fi fân puțin. Tunetele dese, arată an roditor.

Cum să cunoaștem vremea

□ Dacă pe cer zboară niște grămejoare mici și deosebite de nouri, îndreptându-se în partea aceea încotro bate vântul de jos, asta-i semn că va fi vreme bună.

□ Dacă mai sus de aceste grămejoare plutitoare, se văd alți nouri sburliți, cu înfățișeri minunate, stând pe loc și neavând nici-o legătură cu nouri de jos, în multe întâmplări, înseamnă că va fi vreme bună, care va ține mult timp.

□ Dacă nouri se sburliți se așează în dungii lungi, care brăzdează o mare parte de cer și par'că pornesc dintr'un singur loc, în chip de raze, — asta-i semn că în apropiere vremea s'a răcit și că în părțile noastre are să fie ploaie cu tunete și fulgere (vara) sau omăt (iarna), dar fără vânt.

□ Dacă grămejoarele din nouri se vor risipi în spre seară, lipsind cu totul de pe cer, atunci se poate aștepta că vremea se va strica și va ploua.

□ Dacă grămejoarele de nouri sunt înșirate în aceeași înălțime, încât marginile de jos și de sus alcătuiesc linii drepte și nici un nouri nu se ridică mai sus decât alții — asta-i semn de vreme bună, fiindcă deasupra nourilor se află un fel de văzduh mai cald, care cheazășuește o vreme bună.

Târgurile de vite și mărfuri din luna Maiu

ABRUD: 3 Maiu de vite și mărfuri. — AITA MARE: 22 Maiu de vite; 23 Maiu de mărfuri. — AIUD: 5—6 Maiu de vite; 8 Maiu de mărfuri. — BAHNEA: 26 Maiu de vite; 28 Maiu de mărfuri. — BARAOLT: 30 Maiu de vite; 1 Iunie de mărfuri. — BĂRGHIȘ: 12 Maiu de vite; 13 Maiu de mărfuri. — BATOȘ: 19—20 Maiu de vite; 21 Maiu de mărfuri. — BEIUȘ: 2 Maiu de vite și mărfuri. — BOGȘA: 15—17 Maiu de vite. — BOZOVICI: 15 Mai de vite; 16 Maiu de mărfuri. — CAL: 22—24 Maiu de vite; 25 Maiu de mărfuri. — CĂPĂLNAȘ: 5 Maiu și 29 Maiu de mărfuri. — CAȚA: 6 Maiu de vite; 7 Maiu de mărfuri. — CER-NATU: 3 Maiu de vite și mărfuri. — CETATEA DE BALTĂ: 29 Maiu de vite. — DEVA: 11 Maiu de vite; 17 Maiu de mărfuri. — DEZNA: 13 Maiu de vite și mărfuri. — DOBRA: 4 Maiu de vite; 6 Maiu de mărfuri. — DUMBRAVENI: 16 Maiu de vite; 19 Maiu de mărfuri. — FĂGET: 8 Maiu de vite și mărfuri. — GĂRBOVA: 15 Maiu de vite; 17 Maiu de mărfuri. — GRĂDIȘTE: 15 Maiu de mărfuri. — HAIDACUT: 16 Maiu de mărfuri. — HUNEDOARA: 2 Maiu de vite; 5 Maiu de mărfuri. — JARA DE JOS: 1 Mai de mărfuri. — IERNUT: 4—5 Maiu de vite; 9 Maiu de mărfuri. — IGHU: 20—25 Maiu de vite; 26 Maiu de mărfuri. — JIBART: 1 Maiu de vite; 2 Maiu de mărfuri. — JDVEIU: 15—17 Maiu de vite; 18 Maiu de mărfuri. — IHARUL MARE: 30 Maiu de mărfuri. — LUGOJ: 5 Mai de vite. — MEDIAS: 28 Maiu de vite. — MICASASA: 17 Maiu de vite; 20 Maiu de mărfuri. — MOLDOVA NOUĂ (Severin): 5 Maiu de mărfuri. — MATIȘ: 25 Maiu de vite; 28 Maiu de mărfuri. — MOVILE (Tr.-Mare): 8 Maiu de vite; 9 Maiu de mărfuri. — NOCRICH: 21—22 Maiu de vite; 23 Maiu de mărfuri. — ORȘOVA: 1—3 Maiu de mărfuri. — PÂNCOTA: 9 Maiu de vite; 7 Maiu de mărfuri. — PĂPAUȚI: 6 Maiu de vite și mărfuri. — PETROȘANI: 13—15 Maiu de vite și mărfuri. — POIANA-SIBIULUI: 5 Maiu de vite; 6 Maiu de mărfuri. — RODNA: 2 Maiu de vite; 3 Maiu de mărfuri. — PUI: 1 Maiu de vite și mărfuri. — SĂVĂRȘIN: 13 Maiu de vite și mărfuri. — SEBEȘ-ALBA: 30—31 Mai de vite și mărfuri. — ȘEICA-MARE: 18 Maiu de vite; 21 Maiu de mărfuri. — ȘERCAIA: 8 Mai de vite; 9 Maiu de mărfuri. — ȘIBOT: 23 Maiu de vite și mărfuri. — SIGHIȘOARA: 2 Maiu de vite; 3 Maiu de mărfuri. — ȘILINDIA: 28 Maiu de mărfuri. — ȘIMAND: 6 Maiu de vite; 7 Maiu de mărfuri. — STREIU-SĂNGEORGHIU (Hunedoara): 26 Maiu de vite și mărfuri. — TĂRNAVENI: 1 Maiu de mărfuri. — RADNA: 12 Maiu de mărfuri. — RETIȘUL (Jud. Tr.-Mare): 19—20 Maiu de vite; 22 Maiu de mărfuri. — RIMETEA: 13—15 Maiu de vite; 16 Maiu de mărfuri. — ROVINE: 5 Maiu de vite; 6—7 Maiu de mărfuri. — SACEL (Sibiu): 20 Maiu de vite și mărfuri. — SARMISEGETUZA: 4 Maiu de vite și mărfuri. — SASCHIZ: 20 Maiu de vite; 22 Maiu de mărfuri. — TIMIȘOARA: 28—29 Maiu de vite și mărfuri. — VINGARD: 11 Maiu de vite; 12 Maiu de mărfuri. — VINGA: 14 Maiu de mărfuri. — VOILA: 3 Maiu de vite; 4 Maiu de mărfuri. — VOITEAG: 1 Maiu de mărfuri. — ZAM: 20 Maiu de capre; 22 Maiu de mărfuri. — ZARAND: 27 Maiu de vite; 28 Maiu de mărfuri. — ZARNEȘTI: 5 Maiu de vite; 6 Maiu de mărfuri.

Tarmaroacele în Vechiul Regat

BRAILA: 29 Maiu. — BUCUREȘTI: în zilele târgului „Moșilor”. — CEACAR: 29 Maiu. — DĂRMĂNEȘTI: 21 Maiu. — DOBROTENI: 21 Maiu. — GALAȚI: 21 Maiu. — MĂRCULEȘTI: 29 Maiu. — NEAMȚ (Muscel): 29 Maiu. — OCNA (Bacău): 21 Maiu. — PITEȘTI: 29 Maiu. — TARGU-JIU: 29 Maiu. — TRIFEȘTI: 29 Maiu. — UDA (Peste Olt): 29 Maiu.

Cugetări

Acela care poate să scape pe un om dela moarte, și nu vrea, este ca și cum el l-ar fi omorât.

*

Patru lucruri sunt greu de scos la capăt, în lumea trecătoare: dinții din gură, sărăcia din casă, nebunia din cap și datorija cea veche.

*

Ce nu vezi cu ochii și nu auzi cu urechile, să nu spui la lume, fiindcă te dai de rușine.

*

Să nu te rogi la Dumnezeu să-ți ajungă prietenul om mare, căci îl pierzi.

Invalidii de războiu declarați „Aleși ai națiunii”

Se anunță din București, că invalidii și accidentații de războiu au fost declarați prin lege „Aleși ai Națiunii”, — ca un omagiu al Țării întregi adus jertfei celor ce-au asigurat prin sânge, viața neamului și viața hotarelor.

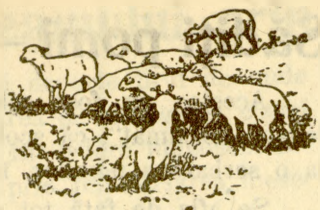
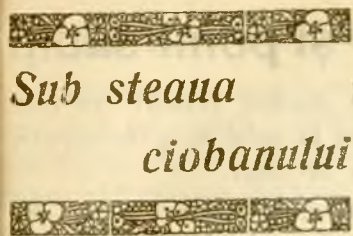
Făcând aceasta, Statul s'a onorat pe dânsul, acordând eroilor respectul tuturor generațiilor cari vor veni.

Ei și-a întemeiat acest act solemn, pe considerațiunea că nu e de conceput noțiunea de „Erou” fără de prestigiu, conștiință de sine și morală în față și în ținută.

De aceea, sunt rugați toți acei cari din slăbiciune sau din bunătate necontrolată fac acte de milă în public, pe străzi, restaurante, localuri etc., în favoarea unei mici categorii de invalidi, — să renunțe la acest fel de a veni în ajutorul lumii I. O. V. și să trimită daniile în bani casei I. O. V. R., pentruca aceasta să facă o distribuție legală și întemeiată pe dreptate.

Recomandarea de mai sus este făcută în scopul de a nu se coborî calitatea de invalid

Neamul nostru și oierii

Oierii din trecut, ca și cei de azi, prin spiritul lor prevăzător și gospodăresc și datorită felului ocupației lor, s'au menținut și impus în viața Țărilor Românești, ca unii ce au avut un rol social, cultural și economic de întâia mână.

Într'adevăr ei produc bunuri de care omenirea nu se poate lipsi timp mai îndelungat. Un mare rege al Germaniei, Frideric cel Mare, a spus că oaia — animalul crescut cu predilecție de oierii noștri — este animalul valoros, ce „încălzește și pe dinlăuntru și pe dinafară“.

Asociațiunea „Astra“, compusă din fruntașii cu carte și inimă ai țării, care nu are alt gând decât ridicarea culturală, socială și economică a românilor și care a avut un așa de mare rol pentru formarea României Mari, scoate „Foaia Poporului“, în care, într-o parte a ei, vrea să scrie lucruri ce privesc pe oierii noștri.

Este o grijă și apreciere, pentru care nu putem mulțumi îndeajuns conducătorilor „Astrei“ și ai acestei foi.

Roadele organizării oierilor au început să se arate și să le simtă toți, prin prețuri mai bune la lână și alte produse, iar azi prin aprovizionarea cu cele necesare și darea de credite destul de ieftine.

Aceste roade vor fi cu atât mai mari pentru oieri și pentru țară în viitor, deoarece i-a luat alături de ei și se interesează de soarta lor cei mai de frunte și buni oameni cu carte ai țării.

Problema măririi cantității produselor oierești, precum și aceea a aprovizionării cu cele necesare ocupației și familiei lor, vor găsi mai mare înțelegere și se vor face cu mai mare folos.

În viitor, când lupta pentru câștigarea traiului va fi și mai grea,

1. Problema instruirii cu cunoștințele profesionale de creșterea oilor și industrializarea produselor lor, prin înființarea de „Ștăni-școli“, își va găsi, sigur, o mai ușoară și bună rezolvare.

2. Problema îmbunătățirii și selecționii oilor, pentru a avea oi ce dau produse bine plătite, va deveni realitate. Sunt azi oi, ce dau miei cu pielicele (caracul și brumării), ce se vând cu 4—8000 Lei bucata sau oi ce dau zilnic peste 1 litru lapte.

3. Problema pășunilor, hrănirii oilor se vor rezolva deasemenea cu bine.

4. Iar problema fabricării de brânzeturi mai bune — va fi cunoscută și de oierii noștri, astfel ca ei să nu mai fie întrecuți de sârbi sau bulgari.

Având în față modestia, hărnicia și greutatea moșilor lor, cu sfaturile ce conducătorii lor li le dau, ei vor să țină pas cu lumea, vor să fie pricepuți în meseria lor, pentru a da produse, ce să le aducă bunăstarea lor familiară și care să fie cât mai valoroase și folositoare țării și neamului; vor să mențină capitalul biologic valoros al acestui neam, înzestrat cu atâta vlagă și putere de muncă; vor să rămână cărașii ideilor naționale din Crimeia la Tisa, vor să rămână cheagul de legătură al Românilor de pretutindeni, ce vor forma iarăși Țara Mare, ce va rămâne și înflori pentru totdeauna.

I. DÂNCILA

Ingrijirea mieilor sugaci

După ce sug lapte 2—3 săptămâni, mieii încep să mănânce câte puțin din nutrețul ce se dă mamelor lor. Chiar dacă nu încep a mânca bine dela început, pentru ca să se desvolte bine, gospodarul trebuie să facă în grajd sau ocol o despărțitură cu un grătar mai rar prin care să poată trece numai mieii. Aici se va pune câte puțin nutreț, într-o iesle mică, pentru miei, astfel ca ei să aibă totdeauna hrana la îndemână. Să nu uităm să punem alături de nutreț un vas cu apă limpede curată să bea mieii. Apa o vom schimba cât mai des. Cele mai bune nutrețuri pentru miei sunt: otava,

fânul de livadă, lucerna, trifoiul și altele. Resturile ce rămân după ce mănâncă mieii adevărat ogrinjii îi vom da la oi. Cu timpul și anume când mieii au împlinit 5—6 săptămâni pot mânca și ovăs, mazăre, bobușor, tărățe, turte de in, rapiță. Boabele se vor da numai uruite.

Porția trebuitoare pentru zece miei, din soiurile de oi din țara noastră cari sunt mai răspândite, (țigae și țurcană) este mai puțin de un kgr. ovăs pe zi sau două kgr. fân bun. Otava însă este cea mai bună dintre nutrețuri și ea trebuie păstrată anume pentru miei și oile fătătoare primăvara.

Cum se întind pielicelele de miel

Dacă este pătată de sânge o spălăm, în locul unde este murdară, cu apă abia caldută și săpun. Dacă este nevoie putem să o spălăm chiar toată — apa neștricând nimic din crețul sau luciul blăniței (mai ales la pielicelele de Karakul și Astrahan). Pielicica astfel spălată o întindem cu blana pe o scândură să se svânte. La crescătoriile mai mari unde sunt 10—20 fătări pe zi, pentru ca să putem întinde mai multe pielicele la un loc și pentru a fi mai ușor de transportat, se prind mai multe scânduri laolaltă, așa fel ca să aibă o lățime cam de 1 metru și lungimea de 2 metri jumătate.

Așezăm pielicica cu blana pe scândură și o batem în cuie (cui de fier pentru șindrila). Batem întâi capul cu picioarele dinainte, însă după ce am întins bine pielicica astfel bătută în cuie să stea întinsă, să nu aibă crețuri. Batem apoi câte un cui pe la subțioara picioarelor, tot așa după ce am întins bine și în lățime și în lungime pielicica. Trebuie întinsă așa fel ca picioarele să vină în aceeași linie cu mijlocul pielicelei, adevărat să fie așa fel că atunci când ne uităm la pielicica întinsă să aibă forma unui dreptunghi fără scobituri.

După ce am întins-o, pielicica se sară. La o pielicică se pune cam un sfert kgr. sare, după mărimea ei. Se presară sarea bine peste tot dar mai ales pe la urechi, încheeturi și se lasă să se usuce. Dacă este vânt sau soare, scândura cu pielicica se bagă într-o magazie sau dacă este timp foarte frumos se poate lăsa și afară, bineînțeles să nu o roadă câinii sau să o ia cineva. O pielicică pe timp bun se usucă în 2—3 zile. Odată uscată se ia sarea de pe ea, cât se poate, le așezăm una peste alta, așa fel ca să fie blană la blană și piele la piele. Apoi le punem într'un loc uscat și deasupra așezăm o greutate ca să nu se scorojească.

Regele și țăranul

Henric al IV, rege al Franței, era foarte prietenos cu țărani. Într-o preumblare afară din oraș, se despărți de curtenii săi, ca să rătăcească singur câțva timp.

Cum mergea pe șosea, întâlnește un țăran care ședea jos la marginea unei căi de hotar.

El întrebă:

— Ce faci aici?

— Am auzit că o să treacă regele pe aici și stau să-l văd și eu — răspunse țăranul.

— Ei bine, de vrei să-l vezi, suie-te pe cal, la spatele meu și eu te voi duce într'un loc unde-l vei vedea foarte bine pe rege.

Țăranul n'asteptă să i se mai zică odată și suindu-se pe cal în spatele regelui o luă în lungul drumului.

Pe drum țăranul începu să-l iscodească pe necunoscut, rugându-l să-i dea deslușiri, după cari ar putea cunoaște pe rege.

— Foarte ușor, îi zise regele: Să te uiți să vezi care e cu pălăria pe cap — căci toți ceilalți cari vor ține pălăria în mână, cu semn de plecăciune, sunt curtenii săi și ei în fața regelui stau cu capetele descoperite.

După scurt timp, apar în convoiu curtenii regelui, care îl salutară scoțându-și pălăriile de pe cap.

— Ei, îl întrebă el pe țăran, care e regele?

— Pe legea mea, domnule, răspunse țăranul, ori eu ori dumneata trebuie să fim regele, căci dintre toți numai noi doi avem pălăriile pe cap.

Despre lucrarea stomacului

Începem azi cu publicarea sfaturilor prețioase ale Doctorului Iosif împărtășite în lungile seri de iarnă consătenilor săi, harnicilor gospodari din comuna Pădureni așa după cum ele au fost așternute pe hârtie de bătrânul lor dascăl „Domnul Nicolae“.

Dragii mei, este lucru cunoscut, că intrând în casa unui om ori trecând pe la bucătăria lui, deja din ușa te atinge plăcut mirosul bun al unei fripturi ori ciorbe sau chiar auzi forfoteala oalei cu sarmale de pe cuptor și îți dai seama că te găsești într-o gospodărie de oameni cu stare. Și tot astfel dacă în timpul amiezii găsești focul stins în sobă, iar în vatră în foc de bucate bune dai peste pisica ce se scutură de cenușa de trei zile, ești luminat că ai intrat în casă de om sărac.

Așa este întocmai și cu stomacul omului care dimpreună cu intestinele (mațele) fac slujba de bucătărie a corpului omenesc.

Dacă aceste organe (stomac și intestine) sunt sănătoase și au o mistuire bună, corpului îi merge bine, și îi merge bine și sănătatea, pecând dacă ele sunt în suferință ori nu au ce mistui, întreg trupul se resimte și slăbește.

Slujba care o îndeplinesc aceste părți din corpul omenesc este cât se poate de complicată.

Mistuirea începe încă din gură unde bucatele dumicate mărunț cu dinții se amestecă cu scuipatul din gură și sunt înghițite de stomac. Iată pentru ce este însemnat lucru să avem dinți buni și sănătoși și pentru ce trebuie să-i îngrijim ținându-i în curățenie și păstrându-i întregi.

Fac rău toți aceia, care nu-și îngrijesc gura și dinții ori îi întrebuințează pentru a sparge cu ei nucii ori alune, precum și cei ce au urâtul obicei de a scuipa într'una aruncându-și astfel din gură saliva atât de prețioasă la mistuirea bucatelor.

Partea cea mai însemnată a mistuirii se face în stomac și cu cât bucatele sunt mai bine dumicate și prefăcute în gură, cu atât mistuirea lor în stomac va fi mai ușoară și mai întregă. Se înșeală pe sine însuși acela care mănâncă iute și înghite bucăți mari cu nemiluita îngreunând astfel munca stomacului; de aceea este bine ca în timpul mâncării să nu ne prea grăbim și mai ales să nu prea vorbim mult și degeaba.

Mâncarea ajunsă în stomac vine în atingere cu sucurile de acolo și se preface într-o materie subțire care prin lucrarea neîntreruptă a stomacului este trecută intestinelor (mațelor) unde particulele din ea trebuincioase susținerii corpului nostru sunt resorbite (sbeute) și prefăcute în sânge, iar cele nefolositoare sunt scoase din corp în formă de scaun.

Din acestea va putea înțelege oricine, că mistuirea nu este un lucru așa de simplu cum se pare, ea își are mersul ei complicat și de câte ori se întâmplă că o parte ori alta din această mașinărie să ajungă în suferință, mersul întregii mistuiri se poticnește și întreaga lucrare este împiedecată. Natura bună a omului încearcă îndată a repara greșala și a delătura piedeca ivită; această încercare însă se resimte asupra corpului omenesc în formă de boală. Astfel iau naștere diferite boli de stomac și intestine.

Voi știți prea bine dragii mei, că este mai ușor să te ferești de un rău cu grija bună decât să scapi de el după ce te-a cuprins.

(În numărul viitor: Despre bolile de stomac)

Dr. I. S.

Se construiesc fântâni model în Basarabia

O măsură bună a fost luată de curând de către Ministerul Sănătății, prin construirea în Basarabia a fântânilor model, câte una de fiecare sat. Măsura aceasta n'ar strica dacă s'ar lua în toată țara, căci prin fântâni rău construite se pot propaga multe boale, la țară, mai ales vara.

În județul Sibiu precum și în cele mărginașe, s'a făcut un pas simțitor și care ne servește de pildă în această direcție. În cadrul activității desfășurate, la safe, de către medicii noștri, s'a arătat o deosebită grijă pentru construirea fântânilor igienice și cu apă bună de băut.

Apărarea proprietății agrare prin cărțile funciare

În timpurile vechi și foarte îndepărtate, când numărul oamenilor era neînsemnat față de marile întinderi de pământ, nestăpânite de nimeni, proprietatea individuală asupra pământului, era prea puțin cunoscută. În schimb era cunoscută proprietatea asupra unor obiecte de vânatoare, de luptă, asupra turmelor, etc. apoi, proprietatea colectivă (îndevălmășie) adică cea folosită în comun.

Pe măsura creșterii populației și a multelor nevoi, apare în mintea omului gândul de-a stăpâni el singru ceia ce cucerește și ceia ce muncește, pentru hrana sa și a familiei sale. Proprietatea colectivă era cunoscută, mai de mult, la unele popoare slave, iar mai târziu chiar vechiul nostru drept românesc vorbește de unele forme de proprietate folosită în comun de către o întreagă familie descendentă dintr'un acelaș autor și care proprietate se folosea în chipul acesta, din generație în generație, fără drept de-a fi trecută în mâini streine de familie. Proprietatea colectivă din cauza neajunsurilor, ce le prezenta și din cauză că nu era lucrată așa cum trebuia și nici rodită cum se cade, a fost înlocuită cu timpul, după multe frământări și după alte multe încercări pregătite de svârcolirile omenești, de proprietatea individuală, adică a unuia singur, care este forma cea mai potrivită la care s'a putut ajunge. Proprietatea colectivă (în devălmășie) este un izvor de ceartă și o încurajare spre lene și pasivitate, pe când proprietatea individuală este izvorul râvnii, sârguinței și al mulțumirii.

Într'un Stat, în care cetățenii ce-l compun își dau seama de foloasele proprietății, de cari vorbim, acel Stat sigur va propăși și se va întări. În privința aceasta, sătenii noștri prețuiesc binefacerea proprietății, mai mult decât cetățenii oricărei alte țări. Să ne gândim, pentru a ne da seama de acest lucru, cum privesc sătenii unui sat, pe un om harnic și bine înstărit, stăpân pe câteva jugăre de pământ și cum privesc pe unul din acelaș sat, care n'are nimica, de-aceia proprietatea individuală la noi, nu va dispărea niciodată, pentru că e prea intrată în sângele țaranului nostru, care prețuiește pe semenul său după cât are și după cât a putut să agonisească în cursul vieții sale. Oricâte frământări sociale se vor produce, oricâte încercări ar fi de-a sfărâma proprietatea particulară, la noi nu vor reuși, căci țaranul nostru e legat de glie, glia i-a hrănit părinții, moșii și strămoșii,

glia îi hrănește familia și tot glia îi va hrăni copiii, nepoții și strănepoții; toată viața lui, și-a unit-o cu această mamă a tuturor, cu pământul.

Dacă prețuim așa de mult puterea proprietății, atunci trebuie să ne-o și apărăm, mai ales în timpurile de azi, când sunt atâția răufăcători, leneși și nelegiuiți, cari nu doresc prin muncă să-și agonisească un bun, ci încearcă, ca prin viclesug și șiretlicuri, să uzurpe bunul altuia și să-și apropie proprietăți pe căi rapide și nepermise, pe cari alții le-au dobândit cu trudă și sudoare. Impotriva acestor rămnicioși, legea a venit și-a dat garanții proprietarului și mijloace potrivite, ca să-și poată apăra proprietatea, de toți acei ce-ar îndrăzni să i-o încalce pe nedrept. Nu toți însă se folosesc de sprijinul legii și de aceia astăzi sunt atâtea procese și atâtea încălcări de proprietate.

Într'un număr viitor vom vorbi despre ce anume forme trebuie îndeplinite, pentru a deveni cât mai siguri stăpâni pe pământ.

L. I. A.

In largul câmpului

Lucrările, în câmp, sunt în mare activitate. Un minut nu se pierde, folosindu-se atât umezeala din pământ cât și împrejurarea că primăvara la noi e foarte scurtă, în care timp trebuie făcute toate sămănăturile. Pe lângă sămănatul plantelor, începute mai înainte, cum sunt cânepa, soia, sfecla de zahăr și cea de nutreț, care continuă, acum e timpul de a începe sămănatul porumbului, care-i cea mai de seamă plantă de primăvară. Varietățile de porumb trebuie potrivite regiunii: în Muntenia, „Dinte decal“; în Oltenia, „Românesc“; în Banat, „Regele Ferdinand“ (românesc îmbunătățit); în Transilvania, „Ardelesc“; în Moldova muntoasă, „Hângănesc“ și „Scorunnic“; în Dobrogea, Basarabia și Moldova de mijloc, „Portocaliu“; în Moldova de nord și Basarabia de nord, „Cincantin“.

IN GRADINA DE LEGUME

Grădina de legume e în mare activitate: se prășesc și se plivesc toate legumele sămănate și se continuă plantatul răsadului de pătlăgele roșii, vinete și ardei. Se udă cu apă stătută răsadurile reci pentru răsadul de toamnă. E timpul de sămănat afară castraveți, pepeni verzi, pepeni galbeni, dovleci și ridichi de vară. Se recoltează spanacul, salata și foile de ceapă, sămănate toamna.

cu încetul. Nu era chip să iasă din sărăcie decât numai printr'o minune a lui Dumnezeu, își zicea el, în care își puse toate nădejile. Auzise el multe despre bunătatea Domnului și iubirea nețărnută pe care o poartă față de acest neam. Oare nu călătorise Dumnezeu cu Sfântul Petru înadins prin lume, ca în tot locul, unde găsea lipsă, prin puterea lor cea mare, să îndrepteze pe cât se putea? Așa dintr'o turtă de pământ, în casa unui sărac, se alesese la porunca Domnului, un colac alb ca laptele. Apoi, câte și câte nu știa el de acestea minunății.

În mintea lui Leuștean își făcuse loc gândul că nici pe el nu-l va pierde Domnul și îi va purta de grije, așa cum se cuvine unui creștin. De ce nu ar face Dumnezeu și cu el o minune?

Într'o zi, când era mai cătrănit, prinse cu urechea că în noaptea de Sfântul Gheorghe pe dealul Borzei ard bani. De atunci toată credința îi poposi pe minunea comorii, căreia, gândea el, îi va veni de hac. Chiar începuse să lenevească, să nu mai trebăluiească așa de harnic ca înainte, încât nevoile crescuseră și se îngrămădeau cu carul pe capul lui.

Noaptea Sfântului Gheorghe era așteptată de Leuștean așa cum așteaptă cel ce se înneacă colacul de salvare. În comoara de pe dealul Borzei îi era scăparea și numai pentru ea trăia. Minunea, de sigur, o va face Dumnezeu, și-l va hărăzi de bunăseamă pe el să o poată desgropa, ca în felul acesta să-l scoată din necazuri.

Casa lui Vasile Leuștean era pe un dâmb la marginea satului. Prin ochiurile scunde ale ferestrelor se vedea cumsecade dealul Borzei, prăvălit, nu departe, ca un balaur sub cer. Era golaș de totul. La poale

Sădiți pomi — și pomi sădiți

Acestea au fost cele dintâi versuri, pe care le-am „declamat“, ca școlar în satul meu de naștere, la o serbare a pomilor, în aer liber.

Se afla de față tot satul, învățătorul nostru Nicolae, Dumnezeu să-l ierte, ba chiar și părintele pretopop, Avram, peste al cărui creștel au trecut peste 80 de toamne...

De atunci, în fiecare an, când cade sorocul „Serbării Pomilor“, îmi amintesc cu drag, de ziua aceea însoțită de Mai, când am ieșit la pădure cu întreg alaiul tinereții noastre sburdalinice, pentru a cinsti prin faptă școlărească îndatinata noastră serbare țărănească.

„Sădiți pomi — și pomi sădiți
Copilași harnici și iubiți;
Că dintr'un mic sâmbure 'ngropat
Va crește un mare pom rotat...“

Erau versurile din prima strofă a poeziei în care aveam să mă înfățișez în fața satului și a oficialităților, după terminarea lucrării pe teren, a sădirii unui pui de stejar, ce mi s'a încredințat spre a-i așeza rădăcina în pământ.

De atunci, decâteori, pasul mă poartă pe locurile copilăriei, nu uit să trec prin preajma coastei, cu stejari, de care mi-am legat dragostea nedespărțită, prin sădirea celui dintâiu arbore.

Stejarul meu a crescut mare, la fel cu ceilalți, sădiți de tovarășii mei de școală. E o pădure întreagă. Eu nu-l mai recunosc pe al meu, dar oricare ar fi el, îmi este drag și nu mă pot împăca nicicând cu gândul, că odată și odată îi va veni sorocul să cadă sub loviturile securii.

Dacă l-aș mai putea recunoaște, aș face o carte primarului și i-aș cere aprobarea să-l tai eu, la vremea sa pentru a-l da tâmplarului să-mi facă din el casa de veci, cu care să mă îngroape în pământul satului meu, de care m'am legat în ziua când am înfipt în valra lui primul pui de stejar, la o serbare a sădirii pomilor...

Sunt 30 ani de atunci și n'a trecut unul în care, la ziua sădirii pomilor, să nu-mi amintesc cu sfială de fapta școlarului din calsa a doua primară, care deși abea era în stare să salte sapa, a izbutit, totuși, să facă o faptă de... om mare.

N. O.

FOIȘOARĂ

Comoara

Prin Plaiuri umblă vorba că în noaptea de Sfântul Gheorghe, pe dealul Borzei, ard cu flacăra galbenă comorile îngropate de bătrâni. E destul să stai treaz toată noaptea și atunci când vezi para jucăușe pe deal să mergi și să pui semn și a doua zi, cu unelte de săpat și un țol sau val de pânză, în care să te învelești ca să nu lași urmă de pași, îți dai de-a-berbeleaca până în apa văii, așa ca vâlva comorilor să-ți piardă urma, și te-ai pricopsit. Ferească sfântul însă dacă îți dă vâlva de urmă. De pildă, spun oamenii, că Ion Blându nu ar fi ținut seamă de aceasta și ce a fost de capul lui, știu toți. I-a dibuit vâlva în formă de smeu o săpătământă în capăt, se sbenguia pe la ferestrele oamenilor, încât îi scotea pe mulți din minte de groază cumplită. Știa pe semne că omul ce a prădat-o e din Plaiuri, că i-a găsit urma până la marginea satului, dar de aci ar scăpat-o. Crezuse Blându că prin slujbe s'ar putea scăpa de păcat. A dus căldarea cu galbeni sub masa din biserică pe care stă icoana Preacuratei, însă a fost zadarnic. Într'o seară, când ieșise omul pentru el afară, vâlva l-a cuprins ca un nor de ceață și din noaptea aceea nu s'a mai știut nimic de el.

Vasile Leuștean era om sărac și avea casă grea: cinci prunci pe care nu mai da Dumnezeu să-i mai poată sătura, afară de nevastă. În tinerețe până nu-i dase Dumnezeu nici un copil, lucrase cu ruptul, pe la gazde, dar nevoile veniră odată cu pruncii și se vede că erau mai tari ca el că îl îngropau încetul

creșteau ceva pomi dar pe coastă nici leac de lemn. Oamenii îl foloseau pentru fanaț și pășune.

Timpul trecu și ajunul Sfântului Gheorghe sosi, o seară albastră, cu stele multe de aur și lună nouă, ca o tigare de aramă, îmbucurarea sufletele creștinilor că Dumnezeu le dădea zi mândră pentru asemenea praznic. Lucrul asta îl înveseli deopotrivă și pe Leuștean. Vederile nu-i vor fi înșelate de năzăreli cum i s'a întâmplat anul trecut, când a picat un fulger peste deal și el l-a luat drept flacăra comorii.

Cum joacă para pe deal, judecă în sine Leuștean, mă reped cu un pripon într'acolo și însemn locul ca să-l nimeresc a doua zi.

Se așază pe pat și de acolo, fiindcă i se vedea destul de bine pe fereaștră afară, începu să urmărească cum se întunecă dealul, înecat de puhoiul umbrelor negre. Creasta nu se mai lămurea lină, ci se pierdea cețoasă între pământ și cer. Pe coasta dealului de către el valul negru al nopții acoperise tot ce ochiu putea să vadă peste zi sau într'o noapte cu lună. Ce drept, era și acum lună, dar răsărea chiar de după dealul Borzei, așa că partea dealului de către casa lui Leuștean rămăsese umbră de întuneric. În capul lui Leuștean începu să se făurească planul chibzuit de felul cum va desgropa comoara și cum va folosi-o. Cum va aduce-o acasă chiar în noaptea asta sau să o lase până ce se luminează? „De bună seamă, își zise el e mai cuminte să o iau acasă încă în noaptea asta. M'ar putea simți ziua vecinii, și asta nu vreau, că nu am de gând să împărțesc cu ei nimic“.

În casă toți dormeau, buștean. Leuștean simți lângă el pe Sofia cum geme prin vis. Ii fu drag de cilediu când îl știa liniștit pe lângă el și nu-i cerea nimic. Dar asta numai noaptea se întâmpla că peste

Intărirea neamului prin îmbrățișarea meseriilor

Incercăm să toarcem mai departe firul de unde am lăsat cu privire la formarea și încheierea clasei noastre de mijloc. Vom avea în vedere îndeosebi întărirea și înălțarea neamului prin îmbrățișarea meseriilor.

Cea dintâi întrebare care se pune este: de unde să se recruteze această clasă de meseriași? Răspunsul este unul și același ca și în trecut: din isvorul curat și nesecat al poporului nostru dela sate. Firește, avem și astăzi un frumos mănunchiu de meseriași mai ales la orașe, oameni isteți, bine pregătiți, cari ne fac cinste și pot sta alături cu oricare meseriaș de altă lege. Dar, peste tot, față de numărul mare al țărănimii noastre, față de numărul mare al celor cu carte și față de numărul meseriașilor de alt neam — numărul meseriașilor români, atât la sate cât și la orașe, este pra mic.

Adeseori conducătorii firești ai poporului dau sfaturi și îndeamnă părinții ca să-și dea copiii la meserii, ca și poporul nostru să îmbrățișeze în măsură mai mare calea aceasta de pricopseală. Unii, cei mai puțini, înțeleg și urmează aceste îndemnuri înțelepte. Alții văd și astăzi o dejosire în a-și da băiatul la meserie, spunând: doar n'o să-mi fac băiatul pantofar...

De unde provine această greșită judecată? Românul nu-și lasă cu una cu două aceia ce a învățat din moși strămoși, adică coarnele plugului. Să-mi las părinții, prietenii, vecinii, pe cei de o îndeletnicire cu mine, să-mi croesc un viitor în altă parte, într-o lume străină de viața de până aci? Părinții spun: cui să lăsăm ce avem, cine să ne poarte grije la bătrânețe? Toate sunt bune și adevărate, dar banul are două fețe. Are fiecare părinte, cu 4—5 copii atâta avere ca să-și poată înzestra bine pe fiecare? De multe ori sărăcia e împărțită, ba în două, ba în nouă părți și nu dă puțința ca un băiat să se poată ridica mai sus ca părintele său. Părinții, sunt nevoiți adesea să împartă totul la copii, iar la bătrânețe numai au nimic, durere, de multe ori sunt spre greutatea copiilor, cari îi gonesc din munca și casa lor.

Poporul nostru dela sate, în general, are prea puțin pământ și duce o viață grea din cauza aceasta. Să vedem ce fac alte neamuri mai luminate ca noi în asemenea împrejurări. Ele urmăresc două lucruri: părinții să fie asigurați la bătrânețe și moșioara să rămână neîmpărțită. Și iată cum. Băiatul cel mai mare primește întreaga moșie și casa — cu condiția, ca să

îngrijească părinții și să cheltuiască cu ceilalți frați, până învață o meserie, ne mai având aceștia din urmă drept a cere parte de avere. Dând copiii la meserii, lăsând unul acasă, am putea păstra și noi moșioara întreagă și am asigura părinții la bătrânețe.

Că românul nostru e înzestrat de Dumnezeu cu istețime, cu agerime de minte, cu toate însușirile cari se cer unui bun meseriaș, aceasta au constatat-o și recunoscut toți patronii streini cari au avut și au sub mână lor ucenici de români, fie în ateliere proprii, fie în arsenale sau în fabrici.

Deci mai întâi să ne hotărîm a destina pe unul sau pe altul din băieții noștri unei meserii din nenumeratele câte sunt, și câte se pot urma, spre ce credem că e mai aplicat unul sau altul din băieți, cunoscându-le firea, priceperea, dorința și puterea lor de muncă, căci orice meserie e frumoasă și folositoare în felul ei.

E. CIORAN

Snoave

ENGLEZUL CU SÂNGE RECE

Un englez e deșteptat noaptea din somn și primește o telegramă, prin care i se vestește moartea tatălui său. Englezul citește telegrama, apoi liniștit se culcă zicând:

— Ah! Tare supărat am să fiu mâine!

ORDONANȚA DEȘTEAPTĂ

Ioane — Zise căpitanul către ordonanța sa — te duci să-mi aduci o trăsură cu doi cai.

— Da să trăiți!

A umblat încoace și încolo, bietul Ion, dar trăsura cu doi cai, ca'n palmă.

În cele din urmă s'a reîntors cu ce-a găsit.

— Să trăiți Dle Căpitan! N'am găsit trăsură cu doi cai și am adus două cu câte un cal. Cred că n'o fi rău, hai?

BIETUL SOLDAT

Un soldat se reîntorcea acasă de pe front: zdrențuros, murdar și frânt de oboseală.

La fereastra unei case boierești sta o cucoană, împopoțonată care plină de uimire zise:

— Vai de el, sârmanul. Tare n'aș vrea să fiu în pielea lui.

Soldatul care a auzit, răspunse:

— Ba eu tare mult aș vrea să fiu, într'a dumni-tale, cucoană!

Omul la strămoare se poate descurca totdeauna mai înțelept și repede decât atunci când clocește mult o socoteală. Așa i se întâmplă și lui Leuștean.

Se puse buburez lângă foc și făcu ceeace face și împăratul, socotind că e destul semn acesta. Apoi o luă grăbit spre casă, după unelte și cele de trebuință.

Un pumn în coaste îl făcu să sară în mijlocul casei pe Leuștean.

— Tulai, omule, că ți-a luat Dumnezeu mințile de te-ai porcit cât un cal în așternut.

— Să desgropăm comoara, Sofie, îngână Leuștean stăpânit încă de visul năsrăvan.

— Ba să-ți curăți așternutul, prăpăditule, se năpusti peste el Sofia.

Fulgerător i se limpezi și capul lui Leuștean.

Totul a fost numai vis? Unde trăia el până acum? Pe ce lume? Ce comoară îi lipsește lui? Oare nu e o vorbă bătrânească ce închide în ea mult adevăr, că sănătatea omului prețuiește mai mult decât tot aurul lumii?

În zorii zilei de Sfântul Gheorghe, Leuștean își găsi comoara căutată, nu pe deal, ci în sufletul său. Puterile de muncă din tinerețe tresăriră în el cu voinicie, fiindcă el își dete seama că Dumnezeu dă omului tot ce-i trebuie, dar în gură nu bagă nimănu.

Casa lui Leuștean, prin muncă cinstită și dragostea ce se sălășlui peste ea, ajunsese, nu peste mult, să nu mai simtă colții lipsurilor și să fie fericită.

Lui Leuștean nu-i mai trecu prin cap să aștepte comori, vorba românului, cai verzi, — după rușinea din noaptea Sfântului Gheorghe — că minuni puteau să iasă și din mâinile lui, fiind pentru asta destul numai să muncească.

I. CĂRJA-FĂGĂDARU

Două scrisori*

I.

Scrisoarea unui tată către fiul său

Ioane, dragul tatii, te aștept în pace;
Mi-e dor de fin' Ioane, mi-e dor, da n'am ce face,
C'asa mi-a fost ursita, să te doresc, copile,
Mereu și zi și noapte, îmbătrânind cu zile.
De când te-ai dus Ioane, zi n'a fost să nu plâng,
Căci altmintrelea dorul, n'avem cu ce să-l stâng.
Și maică-ta tot plânge, că te-a visat rânit,
Erai — cum spune dânsa — c'o pânză învălit,
Și-o doamnă 'n haine albe, te 'mpodobia cu flori;
I-e frică dragul tatii, i-e frică să nu mori.
... De-atâtea plâns, săraca, și-atâtea dor ce poartă,
E ca un chip de ciară; — mă tem c'odată moartă
O voiu găsi-o 'n casă. Iar soru-ta Marie,
De ce nu i-am dat vaca, — și acum poartă mânia.
Și nu ne întră'n casă. Dar să-i ajute sfinții
Lui Toader, c'o 'nvață — să-și pizmuie părinții.
... Pe-aici e vreme bună, ieri am cărat gunoiul
Alaltăieri, la hula, am sămănat trifoiul.
În locul din răchite am pus și 'n ăst-an napi, —
Aș mai putea, Ioane, să știu că tu îi sapi.
Gândesc, de-o vrea și Domnul, că vom avea bucate,
Că holdele-s frumoase, ogoarele arate.
Ierdașia din moldiță, ți-am scris încă 'ntro carte,
Am dat'o să'o muncească Ion al Mii 'n parte,
Căci mamă-ta nu poate, și eu abia mai pot,
N'aș fi răzbit cu lucru, dacă ți-neam noi tot.

Am vrut să vindem juncii, acum să plătesc bine,
Dar ne-am adus aminte de-o carte dela tine,
În care-ți spuneai păsul: «când voiu veni'napoi
Plăcea-mi-ar să am și eu, ca vărul, patru boi!»
Și ne-am gândit, Ioane, de ce să ne crezi răi,
Când tu ești fiul nostru și noi, părinții tăi?
De-aceea nu-i mai vindem! De muncă nu ne pasă,
Numai să vie pacea și tu, cu ea acasă!

Ioane, dragul nostru, trimite-ne mai des
Scrisoare. Și ne scrie în ea, tu rupt-ales:
Ce-i cu bătaia asta? Oar'când se va găta?
Am vrea să știm aievea și eu și mamă-ta.

II.

Răspunsul lui Ioan.

Iubiți părinți! Scrisoarea, ce-acum m'apuc s'o scriu,
V'aduce voie bună dela al vostru fiu,
Care se află bine și nici decum legat
În pânză, cum îmi scrieți, că mama a visat.
Dar cartea Dumnevoastră, ce am primit-o az,
În loc de bucurie, — ea mi-a adus năcaz.
Și cum nu? dragă tată! Că 'n loc de alte vești
De-acasă, ca la alții, de dor și plâns vorbești.
Mi-e dor de Dumnevoastră și mie, foarte dor,
Că-mi sunteți mamă, tată și eu vă sunt fecior.
Dar dorul, dragă tată, când țara fiii-și chiamă,
Se pomenește numai, dar nu se ia în samă.
Nu-s numai eu aici, ci suntem multe mii,
Și toți Români ai noștri, din munți și din câmpii.
Să vezi ce horă tragem, — de-avem puțin răgaz, —
Ți-ar trece dorul tată, ți-ar trece de năcaz.
Asară căpitanul, un om mai bun ca pita,
Ne-a dat figări și bere, că am jucat „Bătuta”.
Și-a spus în fața noastră, că cu'n batalion
Ca noi, el bate-o mie, ba chiar și un milion.
Ne mai spunea, că și el, e fiu de fiborean
Și c'a purtat opinca și flori de măgheran
I-au pus în pălărie, fetițele din sat...
Am răs și-am plâns de dragu-i și-am fi tot ascultat:
Că-i tot Român de-al nostru... Și când l'am auzit
Vorbind de neamul nostru, așa cum a vorbit,
Am fi sărit ca unul, am fi sărit în foc,
Tot cu aceiași voie, cu care-am fost în joc...
Că ce-o fi cu bătaia, iubiți părinți, eu nu știu
De-aceea despre asta nimic nu pot să scriu.
Dar câtă vreme ține pentru pământ și steag,
Ca și străbunii noștri, mă voiu lupta cu drag
Vă mulțumesc, că boii îi veți avea toți patru...
O să vestesc din pleasnă, să chiuie tot satul...
Să știți toți, că Ionu' lui badea Rusunoiu
Nu-i mort, ci s'a 'ntors teafăr din iadul de războiu.
Ca și strămoșii noștri, mă voiu lupta cu drag.
De-aceea nu mai plângeți, căci plânsul numai strică,
Nu mor, iubită mamă, — de moarte nu am frică.
Și nu-mi mai scrie, tată, mereu de plâns și dor...
.... Cu-acestea vă sărută: Ion, al vost fecior!

Versificată de: Petru O. Orlățanu.

* Cele două scrisori în versuri, pe cari le publicăm aci, au fost scrise în vremea războiului mondial din 1914—1918. Potrivindu-se și pentru zilele noastre le publicăm din nou.

Autorul lor Petru O. Orlățanu e Petrea Dascălul de azi, care părăsindu-și numele dintâi a luat pe al doilea, ca pseudonim.

zi care de care se înghesuiau să-i împuie capul cu tângueli de foame. Gurile din casă nu-i mai fură săturate de mult; din ziua în care începuse să creadă în comoara de pe deal. De atunci se lăsase pe tânăjală și începură să-l batjocorească oamenii ca pe un leș.

„Dacă nu mi-ar cere copiii nimic, ce minunat lucru ar fi, cugetă măhnit de sărăcie Leuștean”. Gândul că numai el muncește în toată casa pentru toți — batăr că de un timp încoace mai mult omoară lucrul — îl făcu să se ațâțe singur de ură contra nevestei și pruncilor. Și acum de pildă, de ce ei să doarmă și el să vegheze?

Leuștean își lăsă capul înfierbântat de gânduri pe pernă și băgă de seamă că tot așa de bine i se vedea dealul. Ochii îi erau îndreptați ață spre locul unde credea că are să ardă comoara...

... Flacăra albăstruie țâșni jucăuș chiar pe creasta dealului. Se subția ca o batistă de mătase, tremura, strălucea ferbinte și se apleca într-o parte, pe semne că se rostogolea peste ea un vântuleț. Leuștean cum o văzu, cu sufletul la gură, urcă pieptul dealului într-o fugă. De fericit că minunea așteptată se întâmplase, uitase să-și ia cu el pociongul cu care să însemne locul unde se află comoara. În cap nu-i mai încăpea nimic înafară de gândul că de azi înainte s'a pricopsit și cilediul nu-i va mai duce lipsuri.

Numai când ajunse lângă foc îi veni în minte că nu are cu ce însemna locul. Flacăra era acum pe cale să se stingă. Imprejurul lui nu găsi nici atâtea așchie cât să-ți bagi în ochi. Ce să facă? Până dimineța nu putea să stea pe deal. De merge uită locul și nu s'a ales cu nimic.

INFORMAȚIUNI

DE ZIUA INVIERII, după slujba religioasă dela Patriarhia din București, s'a făcut la Palatul Regal îndătinată prăznuire a ciocnirii ouălor roșii, în prezența M. Sale Regelui Mihai I și a întregii Curți regale. Se mai aflau de față, printre alți înalți demnitari și șefi de autorități, dnii Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Prof. Mihail Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, care au făcut Suveranului, în numele țării și al armatei, creștineasca urare de „Hristos a înviat“.

MAJESTATEA SA REGELE MIHAI I, a vizitat în după amiaza zilei de Vineri 23 Aprilie a. c., expoziția care înfățișa în miniatură (mic) căile noastre de comunicații pe mări, cu toate instalațiile lor. Expoziția a fost organizată în palatul muzeului de artă națională „Regele Carol I“ din București, în colaborare cu tehnicienii români și germani.

Suveranul a cercetat cu multă luare aminte reprezentările expoziției, care înfățișau o valoroasă operă pe tărâmul căilor de comunicație europeană.

■ **POPULAȚIA ROMÂNIEI** în luna Ianuarie 1942 număra 16.805.388 locuitori, din care: 13.502.275 la țară și 3.503.115 la orașe. După provincii, împărțirea este astfel: Muntenia 4.523.533, Moldova 2.805.911, Basarabia 2.747.731, Transilvania 1.736.307, Oltenia 1.676.904, Banat 955.269, Bucovina 795.434, Crișana și Maramureș 642.821 și Dobrogea 519.478 locuitori.

† **TITUS HURUBEAN**, fost administrator al Economatului funcționarilor publici din Sibiu, a încetat din viață după o scurtă suferință, în etate de 36 ani și după abea 6 luni de fericită căsnicie, Luni în 26 Aprilie a. c. (a doua zi de Paști).

Rămășițele pământești au fost așezate spre odihna de veci în Cimitirul Central din Sibiu.

Il deplânge tânăra soție, mama văduvă, rudele, prietenii și nu mai puțin autoritatea județeană, al cărei devotat și harnic slujbaş a fost timp de mai bine de un deceniu.

■ **LEGATURI COMERCIALE CU TURCIA.** Nu de mult am încheiat un tratat (invoială) cu Turcia, pentru a-i da produse petrolifere, material de cale ferată și celuloză (material lemnos). În schimb, Turcia, va acoperi valoarea acestora cu alte mărfuri, ca bumbac, aramă, grăsimi de pește și altele.

UN SEMN CERESC s'a arătat zilele trecute asupra regiunii Mondovi din Italia. Intre orele 7 și 9 dimineața s'au arătat deasupra unei biserici din orașul Mondovi un număr de cinci curcubeie. Această minune apare cu atât mai curioasă cu cât cerul era complet senin și de câteva zile nu a căzut nici-un strop de ploaie. Oamenii de știință, se străduiesc să afle de unde anume provine acest fenomen (arătare). Se prea poate să fie și un semn al lui Dumnezeu.

PLUGARUL LUMINAT trebuie să știe cum să-și întrebuițeze munca și mai ales pământul pe care-l stăpânește. Mai trebuie să știe ce foloase îi aduce truda sa. Deaceia am crezut că e folositor a aminti, că: Un hectar de pământ cultivat cu porumb produce, în mijlociu, 8000 kgr. — ceiace, la prețul oficial de azi, face 16.000 Lei. Pe același hectar cultivând cartofi, recoltăm 10—112.000 kgr. — ceiace valorează 100.000 Lei, tot după prețul zilei de azi. Un hectar de sfeclă produce 10.000 kgr., care dă 50.000 Lei. Un hectar de cânepă produce 4.000 kgr. tulpini (fire) de cânepă, ceiace dă o valoare de 40.000 Lei, iar de pe un hectar de ovăz recoltăm abia 1.500 kgr., ceiace valorează, cam 24.000 Lei. Din cele arătate mai sus se poate lesne desprinde cam ce sume trebuie să cultivăm, pentruca munca noastră să devină cât mai cu folos.

■ **RĂSPÂNDIREA POPULAȚIEI ÎN RUSIA.** După unele socoteli, în Rusia, ar veni cam 2 locuitori pe o suprafață de 2 km. pătrați. În Anglia, Germania, Italia, Belgia și alte țări din Europa, populația este de 100 până la 300 pe km. pătrat. În China sunt 873 locuitori, în insula Iava 700, Japonia 280, Australia 1, Statele Unite 13 și Brazilia 3 locuitori pe km. pătrat. Iată una din pricina care stă la baza războaielor între popoarele lumii.

■ **SUNTEM A PATRA ȚARĂ** din lume care se ocupă cu creșterea viței de vie. Înaintea noastră stau: Franța cu 1.605.000 hectare, Spania cu 1.346.000 hectare și Italia cu 969.000 hectare, România cu 369.000 hectare.

■ **ȘI TOTUȘI E LIPSĂ DE TALPĂ!** Producția de piei în România — după socotelile încheiate — s'a îmbunătățit în mod simțitor. În luna Noembrie 1942 s'au strâns 1.274.980 kgr. piei de vite, față de luna August a aceluiași an, când s'au strâns 709.713 kgr. Socotelile încheiate, mai arată că în primele 11 luni ale anului trecut s'au strâns în țară peste 9 milioane piei de bovine, 552.846 kgr. piei de porc, 3669 piei de capră și 620 piei de câine. Dacă totuși ducem azi o simțită criză de talpă, aceasta se datorește împrejurărilor de război, cari rețin pentru acoperirea nevoilor armatei aproape 80% din producția arătată mai sus.

DEPUTAT BULGAR IMPUȘCAT. În dimineața zilei de Joi 15 Aprilie a. c. deputatul bulgar Sotir Ianeff a fost împușcat, pe la spate, cu două gloanțe de revolver. Autoritățile bulgărești, au ajuns la convingerea că la mijloc este vorba de o faptă a bandelor de teroriști cari stau în slujba bolșevismului.

Dela despărțămintele „Astreii“

Apatu-Arad

Activitate culturală. Desp. „Astra“ având un radio, prin președintele său activ Pr. Traian Precupașiu, s'a cerut Primăriei susținerea lui, iar în sfatul comunal s'a aprobat suma de 12.000 Lei. Prezenți în ședință: Dnii At. Căpitan, adm. protopopesc, Tr. Precupașiu, preot, Gh. Bunaciu, notar, I. Mangu, primar, T. Gliga și I. Vlad, inv., T. Rusu, funcț., fruntașii: Orb, Blidar, Badea, Homorogan, Torsia etc.

În cel mai scurt timp posibil, va fi redat acest radio scopului propagandistic, atât ne necesar azi. Onoratei Primării, cele mai sincere mulțumiri.

Activitatea comitetului de Patronaj. În ultima ședință, s'a hotărât, iar în zilele acestea s'a predat din fondurile acestui comitet suma de Lei 12.085 cantinei școlare, suținută cu toată dragostea și devotamentul de întregul corp didactic în frunte cu învățătorii școlii: T. Gliga și I. Vlad, susținând un număr de 60 elevi dintre cei mai săraci.

Coresp.

Orice abonat al „Foi Poporului“ este o cărămidă în plus la înălțarea casei de luptă, unire și lumină a „Astreii“.

Vama la morile țărănești

Vama (uiumul) la morile țărănești s'a stabilit la 10 procente din cantitatea ce se va măcina. Se va putea primi și plata în bani pentru măcinăș astfel: pentru 100 kgr. grâu 220 lei, secară 160 lei, orz 140 lei, porumb 200 și mei 180 — pentru fiecare sută de kgr. Plata în bani, pentru măcinăș se va putea lua numai în regiunile stabilite, prin hotărârea Subsecretariatului de Stat al aprovizionării.

Vanzarea liniei ferate Sibiu—Sighișoara

Statul a cumpărat bunurile Societății de cale ferată Sibiu—Sighișoara — așa prevede decretul-lege publicat în Monitorul Oficial din 16 Aprilie a. c. În baza acestui decret-lege Ministrul Comunicațiilor este autorizat să cumpere pentru Stat, toate instalațiile și bunurile aflătoare pe zona linie ferate Sibiu—Sighișoara.

Producția de fructe în 1942

Pomicultura și viticultura s'a dovedit destul de folositoare anul acesta. După socotelile încheiate — producția de fructe din anul trecut a fost de 62.000 vagoane, în valoare de 10 miliarde lei. De asemenea producția de vin se ridică la valoarea de 5.500.000 hectolitri vin — ceiace reprezintă o valoare de peste 20 miliarde lei.

TOT CE-I NOU ȘI INTERESANT

■ **CEA MAI RĂSPÂNDITĂ CARTE DIN LUME** crede a fi Biblia, care numai la Roma, în Cetatea Vaticanului (unde locuiește Papa) s'a tipărit într-un miliard de exemplare, dela data când s'a descoperit tiparul (1450). Dar, Cartea Sfântă a circulat, în milioane de exemplare, chiar și înainte de născocirea tiparului către Gutenberg. Biblia este tradusă în aproape toate limbile pământului și e cunoscută până chiar și triburile de negrii. Dacă am așeza una lângă alta toate exemplarele ce s'au tipărit din Biblie, s'ar face un brâu care ar cuprinde întreg globul. Cu toate acestea războiul de azi ne vedește măsura în care omenirea știe prețui învățăturile Bibliei.

■ **FOLOASE DE PE URMA PLOPILOR**, încă pot obține dacă alegem speciile potrivite regiunii noastre. La Direcțiunea Silvică din Ministerul Agriculturii se studiază azi cum am putea ajunge la folositoare cultură a plopului. După cât aflăm, azi plopul de Canada va fi răspândit în țara noastră pe o scară mai mare, deoarece s'a constatat că din acest soi de plop se poate fabrica celuloză (materie pentru hârtie), mobilă, placaje și altele. E vorba încă în această primăvară Casa Pădurilor să împieducească o mare parte din delta Dunării, cam 40 hectare, cu plopi din Canada. Cititorii noștri cari terenuri potrivite, ar putea și ei să scoată un oarecare venit plantând astfel de soiuri de plopi, cari sunt mult căutați.

■ **CEL MAI MARE FLUVIU DIN EUROPA**, pe care a fi, după socotelile de până acum, Volga, pe ale căror maluri, a curs mult sânge de voinici Români. Acest fluviu are o lungime de 4000 km., iar la Stalingrad, atinge o lățime de 6—8 km. Un număr de altele 1080 râuri (afinenți) mai mici își varsă apele în urmele fluviu Volga. S'a făcut o socoteală, din care rezultăm că dacă toate râurile ce se varsă în Volga s'ar fi așezate cap în cap, ar putea face un brâu împrejurul întregului glob pământesc. Delta fluviului Volga se întinde pe o suprafață de 14.000 km. pătrați — adică aproape cât ar fi suprafața Belgiei. Din pricina secetelor, vara, râul Volga nu are apă adâncă, dar în sezonul ploios și mai cu osebire primăvara, când se toposc zăpezile, apa iese din matcă uneori, la înălțimea de peste 14 metri. În arta războiului astfel de fluvii au o mare valoare.

■ **CEL MAI BĂTRÂN IMPERIU** (împărăție) din lume, așa s'a stabilit, este Japonia, care la 12 Februarie anul acesta și-a sărbătorit 2603 ani dela înființarea lui. În cursul acestor mii de ani, multe împărății s'au prăbușit, dar Japonia a rămas în picioare, statornică în legile și datinele ei vechi. De aceea, japonezii se cred fără asemănare pe glob.

■ **MAI MULT DE O JUMĂTATE A LUMII** este în război în acest război. Din totalul de 2 miliarde de oameni, câți trăiesc azi pe suprafața globului, abia doar 300 milioane nu au intrat în război. Cei mai mulți (un miliard 800 de milioane oameni) se găsesc în stare de război. Numai grupul de popoare format de Germani, Italiani și Japonezi (așezate pe mările puteri ale Axei) numără cam 555 milioane de oameni: 100 milioane Germania, 45 milioane Italia, 310 milioane Japonia cu Manciuria și altă 100 milioane țările aliate Germaniei sau supuse de aceasta. China ocupată, Thailanda și Indiile Olandeze și grupul celălalt de popoare format de Anglie, Saxonii, cam de 1 miliard 245 milioane, sunt deosebiți în război, între care: 550 milioane Englezi și supuși Englezi, 14 milioane Nord Americani, 350 milioane de Chinezi din China liberă, 180 milioane Ruși — la care se mai adaugă cam 151 milioane Congo, Belgieni, Africa de Nord franceză și țările Americii Centrale. Din cele arătate mai sus se poate ușor desprinde cât de mare și înspăimântătoare este încăierarea de azi, dintre popoarele lumii.

■ **UN VAS DE RĂZBOIU COSTA**, după cele mai noi socoteli cam 12 miliarde lei — un adevărat munte de bani. Câți astfel de munți nu zac azi în fundul oceanelor și câte locuințe pentru adăpostirea nevoiașilor nu s'ar putea construi în locul vapoarelor

Tribunalul Sibiu Secția III

Dosar Fsoc. 667/1934.

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 78/1943 s'a admis cererea firmei "Chemig" S. A. din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor sociale: „In adunarea generală din 1 Aprilie 1943, s'au reales în Consiliul de Administrație D-nii: g. Olimpiu Boiu și Rudolf Waldemar Klein, — iar în Comitetul de cenzori, d-nii: David Simtion și Julius Haffner”.

Sibiu, 19 Aprilie 1943.

Grefier: Indescifrabil.

Tribunalul Sibiu Secția III

Dosar Fsoc. 667/1934.

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 71/1943, s'a admis cererea firmei "Chemig" S. A. din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor sociale: „In adunarea generală din 6 Martie 1941, în Consiliul de Administrație, a fost ales dl. ing. Iv. Olimpiu Boiu, iar reales dl. Rudolf Waldemar Klein, — iar în Consiliul de Cenzori au fost aleși, d-nii David Simtion, membru ordinar și Julius Haffer, membru supleant.

In adunarea generală ordinară din 14 Aprilie 1942, toți membrii au fost realesi.”

Sibiu, 6 Aprilie 1943.

Grefier: Indescifrabil.

Tribunalul Sibiu Secția III

Dosar Fsoc. 1/1915.

E X T R A S

Prin încheierea No. Fi. 76 din 14 Aprilie 1943, s'a admis cererea Institutului de Credit Finciar din Sibiu și s'a dispus facerea următoarelor mențiuni în registrul firmelor sociale: „In adunarea generală din 8 Aprilie 1943, s'au ales în Consiliul de Administrație D-nii: Dr. Adolf Eitel Wilhelm Grozen. Fritz Asch, Sepp Komanschek și Wilhelm Simonis, — iar în Consiliul de cenzori d-nii: Rudolf Edwin Fritsch, Friedrich Müller și Viktor Wolff, membrii ordinari și Alfred Angber, Oswald Schuster și Kurt Wermescher, supleanți”.

Sibiu, 19 Aprilie 1943.

Grefier: Indescifrabil.

Căutăm dactilografă

care să cunoască și lucrări de birou, pentru o administrație de ziar. E preferabil să cunoască și limba germană. — Oferte la administrația ziarului.

mașinist, 2 zetari și 1 puitoare

la mașini plane, de preferat să cunoască mașina de împăturat

n g a j e a z ă

Adresă: Sibiu, Str. A. Iancu 9.

PUITOARE la mașini plane

caută spre imediată angajare

TIPOGRAFIA

D. L. VESTEMBAN, SIBIU, A. IANCU 16.

NOU DESCHIS

„VICTORIA“

Magazin de încălțăminte

Proprietar T. LASCU

SIBIU, Strada Regina Maria No. 25

Sprijiniți comerțul românesc!

Prefectura Județului Sibiu, anunță cu multă durere pierderea bunului ei funcționar

Titus Hurbeanu

funcționar județean

Administratorul Economatului Funcționarilor Publici stins din viață, în urma unei scurte suferințe, în ziua de 25 Aprilie 1943, în vârstă de 36 ani.

Inmormântarea a avut loc în ziua de 28 Aprilie 1943, în cimitirul comunal Sibiu.

li vom păstra o pioasă amintire!

Adânc îndurerăți, aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, colegilor, prietenilor și cunoșcuților, înțelegerea prea de timpurie din viață a scumpului și neuitatului nostru fiu, soț, frate, cumnat, ginere, nepot, unchiu și văr

TITUS HURBEANU

Administratorul Economatului Funcționarilor Publici Sibiu

Moartea fulgerătoare l'a răpus în dimineața zilei de 26 Aprilie 1943, în al 36-lea an al vieții și după abia 6 luni de scurtă, dar prea fericită căsnicie.

Inmormântarea rămășițelor pământești ale scumpului și neuitatului nostru defunct a avut loc Miercuri, 28 Aprilie a. c. la Cimitirul Central.

Fie-i memoria binecuvântată!

ANA MAIOR HURBEANU NELLY, n. MACREA
mamă soție

precum și întreaga familie îndurerată.

Aviz de deschidere!

Aduce la cunoștința vechei mele clientele, că la data de 1 Aprilie 1943, am deschis sub propria conducere, complet renovat

Restaurantul-
Bodegă **„GAMBRINUS“**

Sibiu, str. Hecht Nr- 24 (Parcul „Astra“)

Rugând binevoitorul sprijin, semnez

Cu deosebită stimă **IOAN BANCIU**

Cea mai veche întreprindere de înmormântări

Paly & Mökesch

Sibiu, str. Faurului Nr. 11 - Tel. 247a

Primește și îngrijește înmormântări simple și pompoase, transporturi de morți, precum și exhumări, în condițiile cele mai avantezoase.

Mare depozit în tot felul de coșciuge!
— Dricuri mortuare de sticlă —

Cărți și reviste germane

prin

HERMANN

S C H L O S S E R

Librărie și articole tehnice

Sibiu,

Str. Regele Mihai I. Nr. 13

Telefon 61.

Din secția tehnică:

Aparate de radio
Siemens-Telefunken-AGBecuri și piese pentru
aparate de radio

Plăci de gramofone

Acordeane - Armonici de

mână — Armonici de gură

Biciclete și motociclete

A U T O M O B I L E

Mașini de cusut

Mașini de scris

Cărucioare pentru copii

Atelier de reparație

Pentru aparate de radio.

Poșta administrației

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — —	„ 200.—
Instituții și Autorități — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — LEI 5.—

Pentru luare aminte!

Conducerea foii a luat hotărârea ca toți abonații de origine etnică română, să fie considerați de drept membrii activi ai Asociației „Astra”. Abonamentul anual s'a fixat la 400 Lei, iar prețul unui număr de foaie 5 Lei. Astfel, orice abonat al „Foi Poporului”, intră în rândurile membrilor activi ai „Astrei”, primind — pe lângă foaie — și toate broșurile și cărțile pe care le vom scoate în cursul anului.

Dorim ca, în acest chip, să dăm puțința prietenilor noștri să-și întemeieze o bibliotecă familiară cu un nutremânt sufletec cât mai potrivit.

Români, intrați, cu toată încrederea, în rândurile noastre, căci numai așa ne veți ușura lupta.

Numeri de probă

vom trimite numai aceluia care ne scriu personal o carte poștală cu adresa cât mai exactă.

Publicațiunile

de orice natură, reclamele și anunșurile se vor preda sau expedia la adresa: ADMINISTRAȚIA „FOAIA POPORULUI”, SIBIU, STR. ȘAGUNA Nr. 6. Telefon: 83 A. (Palatul Asociației „Astra” — lângă Prefectura Județului).

Vechii colportori!

ai foii, care doresc să reia legăturile cu noi, sunt rugați a ne comunica numărul exemplarelor de care au nevoie.

■ Cine refuză „Foaia Poporului”, dovedește că pierdut este pentru neamul nostru.

■ Până scri pe foaie „REFUZAT”, mai bine încearcă să câștigi un ABONAT.

Tot felul de:

cărți literare, școlare,

rechizite de birou,

imprimare hârtie, etc.

servește prompt și conștiincios

Librăria „Dacia Traiană”, S. A.

Sibiu

Plaja Unirii Nr. 2 — Telefon 168 a
Str. Regina Maria Nr. 20. — Tel. 168 b

Situația pe câmpurile de luptă

De câteva zile se observă că, atât pe frontul răsăritean cât și pe cel din Africa de Nord, forțele aflate în luptă, sunt în căutarea de poziții prielnice pentru a-și da lovitură hotărâtoare. În ambele tabere se fac pregătiri, pentru reîmprospătarea forțelor, astfel încât ofensiva de primăvară, care va începe în curând, să găsească pusă la punct toate lipsurile provocate de hărțuierile din iarnă.

PE FRONTUL DIN RĂSĂRIT

În Sâmbăta Paștilor s'au împlinit patru săptămâni de când nu s'a mai dat nicio luptă importantă pe frontul de Răsărit. Numai în sectorul Cubanului și lângă Novorosisk, sovieticii încercaseră în ultimele zile să zdruncine pozițiile germane, dar și aceste încercări s'au oprit aproape cu totul în cursul primei zile de Paști.

Această liniște de pe front a atras — cum era și firesc — atenția tuturor experților militari și o seamă de discuții au fost făcute în cercurile autorizate.

Astfel, la Berlin s'a spus că domnește mai mult ca oricând părerea că această liniște pe întregul front răsăritean trebuie judecată ca prevestirea unor mari evenimente viitoare.

Dacă frontul terestru (de pe pământ) din est rămâne pentru moment sub observație, fără ca să prezinte vreo nouă mișcare de trupe, — în schimb, frontul aerian și cel diplomatic își îndoiește activitatea.

Este destul de uimitor, într'adevăr activitatea din ultima vreme a aviației sovietice care încearcă aproape neîntrerupt, zi și noapte, atacuri mari, deși lipsite de rezultate prea bune.

Uniunea Sovietică are de apărut granițe mari și pierderile în oameni se resimt. Dându-și seama că aviația joacă un rol de căpetenie — dacă nu și hotărâtor — în războiul actual, Stalin ar fi ordonat instruirea și formarea a numeroase cadre aviatice, cu elementele recrutate chiar din sânul armatei terestre sovietice. De asemeni, propaganda sovietică a întetit apelurile adresate tineretului comunist și îndemnul obișnuit fabricilor de armament și aviație pentru a fabrica cât mai mult și mai bun material.

După comunicatele date de puterile Axei, reese că nici în Cuban, nici lângă Novorosisk atacurile uriașe ale aviației roșii n'au reușit să schimbe situația în favoarea rușilor. Aviația germană continuă totuși să stăpânească spațiul aerian, reușind să pre-

gătească terenul în vederea unor acțiuni viitoare ale forțelor germane.

Pe fronturile central și de nord, cu deosebire în regiunea Smolensk a continuat hărțuiala patrulelor, de o parte și de alta. Folosindu-se de liniștea din ultimele zile germanii au curățat mai multe puncte fortificate deținute de formațiile de partizani sovietici. Lupte între unitățile germane puternic echipate și partizani, continuă în mod crâncen.

La nord, în regiunile Volkov și Sievsc, se semnalează de partea rușilor transporturi de piese de artilerie grea — în deosebi tunuri de calibru mare — pe nouile poziții. Duelul de artilerie continuă puternic.

Atenția cercurilor politice și diplomatice e reținută de schimbarea șefului marelui stat major sovietic, mareșalul Saposnicov. În locul său a fost numit mareșalul A. M. Vassilievski care, a doua zi după ce și-a luat în primire nouile funcțiuni, a avut o lungă întrevedere cu generalul Martell, șeful misiunii militare britanice la Moscova. Se știe că mareșalul Saposnicov — provenit din cadrele armatei țariste — era orientat mai mult spre o politică de necolaborare militară cu puterile apusene anglo-saxone, câtă vreme acestea nu-și vor fi dovedit în mod hotărât prin deschiderea unui al doilea front, sinceritatea voinței lor de a colabora cu aliatul sovietic. Intrucât Biroul Sovietic de Informațiuni nu a anunțat decât numirea mareșalului Vassilievski — fără să pomenească nimic despre nouile însărcinări ale mareșalului Saposnicov — cercurile diplomatice ale puterilor Axei sunt îndreptățite să facă unele presupuneri care merg până la a spune că Saposnicov ar fi fost executat.

PE FRONTUL DIN AFRICA

În ce privește planul armatelor anglo-americane din Africa de Nord se spune că acestea caută să înainteze cu tankurile în pozițiile defensive de coastă de lângă Enfidaville, unde terenul este prilenic acestei arme. În același timp, el se gândește să țină în mișcare și frontul de Sud prin lupte de infanterie, terenul nefiind potrivit luptelor date cu mijloace motorizate.

*

O vorbă românească spune că „nu aduce ziua ce aduce ceasul“. Pătrunși de acest adevăr — de multe ori verificat — așteptăm să vedem cum se vor desfășura evenimentele în zilele ce vor urma.

Răscoala muntenilor caucazieni

Se află că o răscoală ar fi izbucnit printre populația munteană a regiunii caucaziene.

Mișcările ce au izbucnit printre muntenii caucazieni, în urma retragerii trupelor germano-române la capul de pod dela Cuban, au luat în ultimul timp proporțiile unei răscoale. Cauza trebuie căutată în tratamentul neomenesc pe care bolșevicii îl aplică muntenilor acestora, dornici de libertate. La aceasta se mai adaugă faptul că bolșevicii nu au găsit în teritoriile evacuate nici adăposturi și nici alimente, fără a mai vorbi de materiale de război, iar toate șoselele și instalațiile au fost distruse cu desăvârșire.

La revolta karaciaenilor și kabardienilor s'au alăturat și cazacii din Cuban și de pe Terek.

De curând, mici grupe de revoltați au adus vești despre turburări, după ce au reușit să se strecoare prin regiunea puțin umblată a lagunelor, până în tabăra germană. Amănunte precise asupra luptelor inversurate date cu bolșevicii de către frații lor de rasă și de către grupurile etnice ce au legături cu ei, corespund și completează mărturiile a numeroși prizonieri făcuți în cursul luptelor dela sud de Cuban.

Prin acte de agresiune și nenumărate sabotajii, revoltații au creat o astfel de situație, încât bolșevicii s'au văzut obligați să trimită trupe regulate pentru potolirea regiunilor caucaziene, cu forța. Cu toate acestea populația munteană, având o ură oarbă împotriva bolșevicilor, continuă luptele ei de guerillă prin toate mijloacele. Actele de răzbumare comise de comisarii bolșevici asupra cazacilor și muntenilor caucazieni, care sunt favorabili germanilor, nu au făcut

decât să mărească și mai mult revolta al cărei centru se află în sătulețele de pe vărfurile munților, asemănătoare unor cuiburi de vulturi. Din aceste regiuni atacă trupele bolșevice în marș, prin defileurile și văile Caucazului mijlociu și oriental. Deasemeni trupele sovietice, care sunt instalate în cazărmi, sunt foarte des atacate noaptea.

Cine conduce pe răsculați

Se mai spune că conducerea mișcării de răscoală a muntenilor caucazieni s'ar afla în mâinile unor persoane care ar fi fost asuprite de bolșevici în ultimii ani de regimul roșu.

Parte din conducătorii răscoalei ar fi dintre aceia cari au suferit chiar închisoare.

L-a omorât pentru un măr...

Muncitorul Petrică Vion, de 20 de ani, domiciliat în orașul Tulcea, aflându-se într'o seară la orele 20 la Moși, pe șoseaua Mihai Bravu, a furat din coșul unui vânzător ambulant un măr. Negustorul, ca să se răzbune, fiindcă nu-și mai putea lua mărul înapoi, căci hoțul mușcase din el, a luat greutatea de fier de un kgr., care îl servea la cântărit și l-a lovit pe tânărul Vion în frunte.

Victima, care se afla în stare gravă a fost internată la spitalul de urgență, iar sălbatecul vânzător de mere a fost arestat.

Un plan năstrușnic

Un lord englez, anume Vansitart, a tic zilele acestea un interesant plan, pe baza cărui se crede a putea ajunge la nimicirea Germaniei.

După cât se află acest plan al lordului englez cuprinde, în rezumat, următoarele 7 puncte:

1. Desființarea definitivă a flotei, armatei de uscat și a aviației germane;
2. Nemicirea oricărei organizații militare din Germania;
3. Desființarea organizațiilor așa zise histerice ale tineretului;
4. Interzicerea tuturor organizațiilor sportive;
5. Nemicirea rezervelor de producție pentru nevoile războiului german;
6. Desființarea izvoarelor economice; și
7. Ocuparea teritoriului Germaniei de către forțele armate ale națiunilor aliate.

Rămâne deci să vedem când va fi ziua care lordul englez își va vedea planul împlinit.

Trupe Sovietice în strâmtoarea Gibraltar

O proaspătă telegramă sosită din Spania, spune printre altele, că în strâmtoarea Gibraltar, din partea Spaniei, ar fi sosit o unitate de trupe sovietice. Aceeași telegramă mai spune că deasupra fortărilor (întăriturei) dela Gibraltar flutură steagul roșu sovietic și ciocanul.

Prezența acestor trupe rusești în strâmtoarea Gibraltar, care ține sub stăpânire poarta Mediteranei, a drumului cel mai scurt între India și Oceanul Atlantic, se pare că dă mult de gândit atât Spaniei cât și puterilor Axei.

Viitorul va desluși ce țintă se urmărește de către Rusia în această parte a Europei.

Călătoriile președintelui republicii Turce

Se află că președintele republicii turcești, d. İnönü a făcut o călătorie la Istanbul, de unde a plecat în Anatolia vizitând mai întâi Balıkesir și apoi Smyrna.

Sunt acestea semne de o vădită activitate diplomatică — tocmai într'o vreme când pe fronturile de luptă situația se înfățișează mai potolită, ca oricând.

Numărul refugiaților ardeleni

Comisariatul general al refugiaților a publicat o statistică (socoteală) a refugiaților transilvăneni, la data de 1 Ianuarie 1943. În conformitate cu această statistică numărul refugiaților înregistrați în șierul central, până la 1 Ianuarie a. c., este de 193.093.

Mai sunt însă o sumă de refugiați, care trecut pe la control și astfel n'au fost trecuți în șierul central. Numărul lor se ridică la cca 70—80.000.

În acest număr nu intră persoanele care se seau în Transilvania de Sud, ori în vechiul regiunilor dar au bunuri și familii în Ardealul de Nord. Numărul acestora se poate stabili la 200—250.000.

O mare nenorocire de tren

În gara Chitila s'a înregistrat în ajunul Paștelui o groasă nenorocire de tren.

Automotorul Nr. 81 de pe linia București-Galați trecând prin Chitila fără să micșoreze viteza, a intrat pe linie șase persoane care coboriseră dintr'un vagon personal. Toți cei șase călători au fost călcați de roțile automotorului. Trei din ei au fost uciși. Aceștia sunt: Iancu Dorocan din comuna Dobrotești-leorman și Sârboiu Marin din comuna Piscu din județul Dolj; numele celui de al treilea mort nu se cunoaște. Cadavrele au fost duse la București și depuse la morgă.

Răniții sunt: Ion Buzatu din com. Poiana-Nouă jud. Dolj, Sima Radu din com. Dobrotești-Teleor și Badea Năstase. Toți trei au fost transportați la spitalul de prim ajutor din Gara de Nord, unde li s'a dat ajutoarele necesare și apoi au fost internați în sp